

WYROK

Warszawa, dnia 13 października 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: **Marek Bienias**

Protokolant: **Aldona Karpińska**

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczejw dniu 22 sierpnia 2025 r. przez wykonawcę **PRO VITA Polska sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Strzelcach Opolskich** w postępowaniu prowadzonym przez **Wojskowy Instytut Medyczny – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie**,

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego - wykonawcy **Olympus Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie**

orzeka:

1. Umarza postępowanie odwoławcze w zakresie zarzutu nr 2 odnoszącego się do naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP i w konsekwencji art. 16 i 17 ustawy PZP.
2. W pozostałym zakresie oddala odwołanie.
3. Kosztami postępowania obciąża wykonawcę **PRO VITA Polska sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Strzelcach Opolskich** i
 - 3.1. Zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **PRO VITA Polska sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Strzelcach Opolskich** tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione przez Zamawiającego z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.
 - 3.2. Zasądza od Odwołującego na rzecz Zamawiającego kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt: KIO 3553/25

Uzasadnienie

Zamawiający – Wojskowy Instytut Medyczny – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie – prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego pn.: „Dostawa sprzętu medycznego do Wojskowego Instytutu Medycznego - PIB.” Nr postępowania: P/151/2025/SZ/WIM/KPO/MON- 49/ZP/25.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 318592-2025 w dniu 19.05.2025 r.

W dniu 22 sierpnia 2025 r. wykonawca PRO VITA Polska sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Strzelcach Opolskichwniósł odwołanie wobec niezgodnych z prawem czynności Zamawiającego podjętych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na zadanie pn. „Dostawa sprzętu medycznego do Wojskowego Instytutu Medycznego - PIB.”, nr postępowania: P/151/2025/SZ/WIM/KPO/MON - 49/ZP/25, Pakiet nr 2, polegających na: -zaniechaniu odrzucenia oferty Wykonawcy OLYMPUS Polska Sp. z o.o., ul. Wynalazek 1, 02-677Warszawa i jej wyborze jako najkorzystniejszej, - odrzuceniu oferty odwołującego PRO VITA Polska Sp. z o.o. Sp. K.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów:

- 1)art. 226 ust. 1pkt 5 PZP – poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy OLYMPUS Polska Sp. z o.o., ul. Wynalazek 1,02-677 i jej wybór jako najkorzystniejszej, pomimo, że treść tej oferty nie odpowiada treści specyfikacji warunków zamówienia (SWZ), albowiem Zamawiający w SWZ wymagał, aby zaoferowane urządzenie posiadało współczynnik powiększenia optycznego min. 8:1 tymczasem zaoferowany przez w/w Wykonawcę przedmiot zamówienia wymogu tego nie spełnia, albowiem posiada współczynnik powiększenia optycznego 6:1;
- 2)art. 226 ust. 1 pkt 7 PZP poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy OLYMPUS Polska Sp. z o.o., ul. Wynalazek 1, 02-677 i jej wybór jako najkorzystniejszej, pomimo, że oferta ta została złożona w warunkach czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 w zw. z art. 10 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, polegającego na wprowadzeniu w błąd Zamawiającego co do oferowanego przedmiotu

zamówienia, poprzez złożenie oświadczenia o niezgodnej ze stanem faktycznym treści, że zaoferowane przez niego urządzenie posiada współczynnik powiększenia optycznego min. 8:1, podczas gdy w rzeczywistości posiada współczynnik powiększenia optycznego 6:1;

3)art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 107 ust. 2 PZP – poprzez odrzucenie oferty odwołującego z powodu jej niezgodności z warunkami zamówienia określonymi w SWZ w zakresie wymogu potwierdzenia spełnienia parametru wymaganego dla pozycji 43 OPZ– rozdzielczość nagrywania min. 3840 x 2160 i 1920 x 1080, podczas, gdy oferta ta spełnia wszystkie wymagania Zamawiającego, w tym wymóg dla parametru wymaganego dla pozycji 43, oraz poprzez zaniechanie wezwania odwołującego do złożenia przedmiotowych środków dowodowych w tym zakresie, pomimo, że obowiązek taki został przewidziany w SWZ, a także pomimo, że odwołujący wezwany przez Zamawiającego do wyjaśnienia, gdzie w złożonych wraz ofertą przedmiotowych środkach dowodowych jest potwierdzenie spełnienia wymogu dla parametru pozycji 43 do swojego pisma wyjaśniającego dołączył przedmiotowy wniosek dowodowy potwierdzający spełnienie wymogu dla pozycji 43; co łącznie doprowadziło do naruszenia art. 16 i 17 ustawy Pzp, tj. naruszenia zasady prowadzenia postępowania w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców oraz naruszenia zasady udzielenia zamówienia wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy.

Jednocześnie Izba zważy, iż w terminie do wniesienia odwołania Odwołujący dokonał sprostowania zarzutów dowołania, poprzez cofnięcie zarzutu nr 2, tj. naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP i dokonując modyfikacji zarzutów:

„1. dotychczasowy zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 oraz art. 226 ust. 1 pkt 7 i w konsekwencji art. 16 ustawy PZP, otrzymuje brzmienie: **zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 i w konsekwencji art. 16 ustawy PZP**;

2. dotychczasowy zarzut naruszenia art. 253 ust.1 pkt 2 w zw. z art. 107 ust. 2 PZP ustawy PZP i w konsekwencji art. 16 ustawy PZP otrzymuje brzmienie: **zarzut naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 107 ust. 2 PZP i w konsekwencji art. 16 ustawy PZP**”.

Opierając się na przedstawionych zarzutach Odwołujący wnosil o:

-unieważnienie czynności wyboru jako najkorzystniejszej oferty Wykonawcy OLYMPUS Polska Sp. z o.o., ul. Wynałazek 1, 02-677;

-unieważnienie czynności odrzucenia oferty odwołującego;

-powtórzenie czynności oceny ofert; -odrzucenie oferty Wykonawcy OLYMPUS Polska Sp. z o.o., ul. Wynałazek 1, 02-677;

-dokonanie wyboru jako najkorzystniejszej oferty odwołującego.

W wyniku wniesionego odwołania przez wykonawcę PRO VITA Polska sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w Strzelcach Opolskich Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie z dnia 23 września 2025 r. (pismo z dnia 23 września 2025 r.) wnosil o umorzenie postępowania w zakresie zarzutu nr 2, tj. zarzutu naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP i w konsekwencji art. 16 i 17 ustawy PZP, w związku z wycofaniem ww. zarzutu oraz o oddalenie odwołania w pozostałym zakresie w całości.

Do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego skutecznie przystąpili wykonawca Olympus Polska sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

Izba stwierdziła, że ww. wykonawca zglosil przystąpienie do postępowania w ustawowym terminie, wykazując interes w rozstrzygnięciu odwołania na korzyść zamawiającego.

Przystępujący pismem z dnia 21 września 2025 r. wnosil o oddalenie odwołania w całości.

Stan prawny ustalony przez Izbę:

Zgodnie z art. 16 pkt 1 ustawy PZP, Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób:

- 1) zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców;
- 2) przejrzysty;
- 3) proporcjonalny.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP, Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.

Zgodnie z art. 107 ust. 2 ustawy PZP, Jeżeli wykonawca nie złożył przedmiotowych środków dowodowych lub złożone przedmiotowe środki dowodowe są niekompletne, zamawiający wzywa do ich złożenia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, o ile przewidział to w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia.

Krajowa Izba Odwoławcza – po przeprowadzeniu rozprawy w przedmiotowej sprawie, po zapoznaniu się ze stanowiskami przedstawionymi w odwołaniu, odpowiedzi na odwołanie, stanowiskiem przystępującego, konfrontując je z zebrany w sprawie materiałem procesowym, w tym z dokumentacją postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz po wysłuchaniu oświadczeń i stanowisk stron, a także uczestnika postępowania odwoławczego złożonych ustnie do protokołu w toku rozprawy – ustaliła i zważyła, co następuje:

Skład orzekający stwierdził, że odwołanie dotyczy materii określonej w art. 513 ustawy PZP i podlega rozpoznaniu zgodnie

z art. 517 ustawy PZP. Izba stwierdziła również, że nie została wypełniona żadna z przesłanek określonych w art. 528 ustawy PZP, których stwierdzenie skutkowałoby odrzuceniem odwołania i odstąpieniem od badania meritum sprawy. Ponadto w ocenie składu orzekającego Odwołujący wykazał, że posiada legitymację materialną do wniesienia środka zaskarżenia zgodnie z przesłankami art. 505 ust. 1 ustawy PZP, tj. ma interes w uzyskaniu zamówienia, a naruszenie przez zamawiającego przepisów ustawy PZP może spowodować poniesienie przez niego szkody polegającej na nieuzyskaniu zamówienia.

Skład orzekający dokonał oceny stanu faktycznego ustalonego w sprawie mając na uwadze art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy PZP, który stanowi, że Izba uwzględni odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia.

Izba – uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy przedłożony przez strony i przystępującego, po dokonaniu ustaleń poczynionych na podstawie dokumentacji postępowania, biorąc pod uwagę zakres sprawy zakreślony przez okoliczności podniesione w odwołaniu oraz stanowiska złożone pisemnie i ustnie do protokołu – stwierdziła, że sformułowane przez Odwołującego zarzuty nie znajdują oparcia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Izba w pierwszej kolejności umorzyła postępowanie odwoławcze na podstawie art. 568 pkt 1 ustawy PZP w zakresie zarzutu nr 2 odnoszącego się do naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP i w konsekwencji art. 16 i 17 ustawy PZP, w związku z wycofaniem ww. zarzutu w powyższym zakresie przez Odwołującego pismem z dnia 25 sierpnia 2025 r.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów odwołania, tj. zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP i w konsekwencji art. 16 ustawy PZP poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy OLYMPUS Polska Sp. z o.o., ul. Wynalazek 1,02-677 i jej wybór jako najkorzystniejszej, pomimo, że treść tej oferty nie odpowiada treści specyfikacji warunków zamówienia (SWZ), albowiem Zamawiający w SWZ wymagał, aby zaoferowane urządzenie posiadało współczynnik powiększenia optycznego min. 8:1 tymczasem zaoferowany przez w/w Wykonawcę przedmiot zamówienia wymogu tego nie spełnia, albowiem posiada współczynnik powiększenia optycznego 6:1, jest w ocenie Izby niezasadny.

Izba zważa, iż Przystępujący w ramach przedmiotu zamówienia zaoferował wideomikroskop cyfrowy 4K 3D ORBEYE (egzoskop), co wynika z oferty i przedmiotowych środków dowodowych złożonych wraz z ofertą, w szczególności „Materiały, ulotki, strony z instrukcji obsługi z parametrami technicznymi”.

Izba zważa, iż Zamawiający w załączniku Nr 3 do SWZ - OPIS PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA Wideomikroskop / Egzoskop w pkt 23 wymagał: „Powiększenie min. x24”. Następnie w ramach odpowiedzi na pytania i zmiany treści SWZ z dnia 5 czerwca 2025 r., na wniosek o wyjaśnienie treści SWZ „Wniosek nr 1 do załącznika Nr 3 do SWZ - OPIS PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA Wideomikroskop / Egzoskop- 1 kpl WYMAGANIA TECHNICZNE, Pakiet nr. 2, Lp. 23 Prosił Zamawiającego o doprecyzowanie jaki ma być współczynnik wymaganego powiększenia?, Zamawiający udzielił następującej odpowiedzi: „Zamawiający wymaga aby zaoferowane urządzenie posiadało współczynnik powiększenia optycznego min. 8:1”.

W ocenie Izby, oznacza to, że po udzieleniu wyjaśnień treści SWZ, Zamawiającyw pkt 23 odnoszącym się do egzoskopu wymagał: „Powiększenie min. x24” oraz aby „urządzenie posiadało współczynnik powiększenia optycznego min. 8:1”.

Izba zważa, iż w ramach pakietu nr 2 „Materiały, ulotki, strony z instrukcji obsługi z parametrami technicznymi” wynika, iż urządzenie ORBEYE zaoferowane przez Przystępującego posiada „Zoom optyczny 12x + cyfrowy 1,5–2x = max 24–26x oraz Min. powiększenie: 1,1x (optyczne)”. Dodatkowo wskazano w tabeli następujące powiększenia ORBEYE długość ogniskowa (odległość od obiektu) 220 mm, optyczny 13.1x, optyczny +cyfrowy x2 wynosi 26.2x; długość ogniskowa (odległość od obiektu) 300 mm, optyczny 10.6x, optyczny +cyfrowy x2 wynosi 21.3x; długość ogniskowa (odległość od obiektu) 400 mm, optyczny 8.6x, optyczny +cyfrowy x2 wynosi 17.2x; długość ogniskowa (odległość od obiektu) 500 mm, optyczny 7.2x, optyczny +cyfrowy x2 wynosi 14.4x; długość ogniskowa (odległość od obiektu) 550 mm, optyczny 6.7x, optyczny +cyfrowy x2 wynosi 13.4x.

Jednocześnie w Instrukcji obsługi, co do powiększenia całkowitego wskazano, iż: „Jest to powiększenie (od x1,1 do x26,4) obrazu zależne od odległości roboczej (ostrości), współczynnika powiększenia oraz współczynnika powiększenia cyfrowego podczas obserwacji z zalecanej odległości 1,8 m przy użyciu monitora obserwacyjnego LMD-X550ST”.

Izba zważa, iż Odwołujący zarzuca, iż współczynnik powiększenia optycznego w przypadku urządzenia zaoferowanego przez Przystępującego wynosi 6:1 a nie 8:1, co jego zdaniem ma wynikać z dowodów w postaci Analizy Zgodności Technicznej Wideomikroskopu Olympus Orbeye z Wymogiem Współczynnika Powiększenia Optycznego w Postępowaniu P/151/2025/SZ/WIM/KPO/MON - 49/ZP/25 przygotowanej przez Odwołującego, broszury Olympus Orbeye wraz z tłumaczeniem, w której wskazano m.in. Zoom: Magnification ratio 1:12 (Optical 1: 6, Digital 1: 1.5 or 1: 2 z tłumaczeniem współczynnik powiększenia 1:12 (optyczny 1:6, cyfrowy 1:1,5 albo 1:2), a także dowodów złożonych na posiedzeniu.

W pierwszej kolejności Izba zważa, iż Odwołujący swoje twierdzenia co do współczynnika powiększenia optycznego (tj. 6:1) formułuje dla maksymalnego dystansu od pola operacyjnego, które w przypadku urządzenia zaoferowanego przez

Przystępującego wynosi 550 mm, przy czym zdaje się nie zauważać Odwołujący, że po pierwsze Zamawiający w odpowiedzi na pytanie wykonawcy nie wskazał, że współczynnik powiększenia optycznego (min. 8:1) ma być osiągnięty dla każdej z wartości zakresu dystansu roboczego, o którym mowa w pkt 22 OPZ odnoszącym się do egzoskopu („Dystans roboczy w zakresie min. 220-550 mm od pola operacyjnego”), a po drugie co istotne Zamawiający nie określił ani nie odwołał się do jakiegokolwiek definicji „współczynnika powiększenia optycznego”, zwłaszcza, jak wskazał Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie, iż pojęcie „współczynnika powiększenia optycznego” w egzoskopii nie ma utrwalonej definicji.

I tak Izba zważa za Zamawiającym, iż w makrofotografii w zakresie sposobu zapisu współczynnika powiększenia, wskazuje się, że: „Klasyczna definicja makroobiektywu to obiektyw, w którego danych technicznych podano maksymalny współczynnik powiększenia co najmniej 1:1 lub „1x”. Oznacza to możliwość reprodukcji obiektu w pełnych rozmiarach przez przetwornik obrazu aparatu: obiekt o wielkości 10 mm może zostać utrwalony przez przetwornik obrazu jako obraz o wielkości 10 mm, gdy obiektyw będzie wystarczająco blisko. Maksymalny współczynnik powiększenia 1:2 lub „0,5x” oznaczałby, że maksymalny rozmiar obrazu tego samego obiektu o wielkości 10 mm utrwalonego przez przetwornik obrazu wyniósłby 5 mm lub połowę rzeczywistego rozmiaru. (”, co potwierdza również dowód złożony przez Przystępującego na posiedzeniu, z kolei w zakresie powiększenia optycznego: „Powiększenie optyczne to stosunek pozornego rozmiaru obiektu (lub jego rozmiaru na obrazie) do jego rzeczywistego rozmiaru, a zatem jest liczbą bezwymiarową” (Optical magnification is the ratio between the apparent size of an object (or its size in an image) and its true size, and thus it is a dimensionless number), co wynika ze strony

Dodatkowo Izba zważa, iż ze strony internetowej, również wskazywana jest definicja „współczynnika powiększenia” w endoskopii, z której wynika, iż: „W elektronicznym systemie endoskopowym nie ma pojęcia bezwzględnego współczynnika powiększenia i jest to tylko parametr względny. W praktyce, jak na Fot., gdy polip o rzeczywistej średnicy 10 mm jest wyświetlany na 14-calowym monitorze o rozmiarze 100 mm, na wyświetlaczu pojawia się „10x współczynnik powiększenia endoskopii elektronicznej”. Jeśli ten sam polip o średnicy 10 mm jest wyświetlany na 28-calowym monitorze o rozmiarze 200 mm lub dwa razy większym, na wyświetlaczu pojawi się komunikat „20x współczynnik powiększenia endoskopii elektronicznej”. W związku z tym, rejestrując współczynnik powiększenia, musimy jasno określić warunki lub jaki rozmiar monitora był używany w tym czasie (...) Oczwistym jest, że współczynnik powiększenia zmienia się w zależności od odległości między końcówką endoskopu a obiektem”, co potwierdza dowód Przystępującego.

Tym samym, Izba doszła do przekonania, iż nieuprawnione jest rozumienie „współczynnika powiększenia optycznego” przez Odwołującego tylko i wyłącznie jako „stosunek maksymalnego do minimalnego powiększenia bez zmiany dystansu roboczego”, a „parametr dotyczący osiąganych powiększeń zawsze prezentowany jest w ten sam sposób, np. 10x, 13x czy 35x. Natomiast współczynnik powiększenia będący stosunkiem maksymalnego do minimalnego powiększenia, osiąganego bez zmiany dystansu roboczego zawsze prezentowany jest jako stosunek dwóch liczb, np. 8:1 czy 6:1”.

Co istotne, jak wskazywał Zamawiający i Przystępujący na rozprawie, ze względu na to, iż powiększony obraz lekarz obserwuje na monitorze, to współczynnik powiększenia optycznego zależny jest od czynników takich jak np. wielkość monitora, dystans roboczy, czy odległość operatora od monitora, szczególnie że egzoskop ze względu na swoją konstrukcję nie posiada okularu, jak to ma miejsce przy mikroskopie, a obraz wyświetlany jest na monitorze.

Izba zważa, iż powyższe rozumienie „współczynnika powiększenia optycznego” przez Przystępującego zostało przedstawione w wyjaśnieniach Zamawiającemu z dnia 18 lipca 2025 r. na wezwanie z dnia 14 lipca 2025 r. w trybie art. 223 ust. 1 ustawy PZP, w których Przystępujący wskazywał, iż: „System egzoskopowy Orbeye oferuje:

- Maksymalne powiększenie 26* (13* optyczne + 2x cyfrowe)
- Minimalne efektywne powiększenie: ok. 1,1
- Efektywny zakres powiększenia optycznego: 13:1

Co ważne, stosunek powiększenia 13:1 osiągany jest w pełni optycznie i bez utraty jakości obrazu (...)” oraz w wyjaśnieniach z dnia 30 lipca 2025 r. na drugie wezwanie Zamawiającego z dnia 25 lipca 2025 r. w trybie art. 223 ust. 1 ustawy PZP, wskazując, iż: „Współczynnik powiększenia optycznego wynosi 13:1 (powiększenie optyczne 13,1x) dla spełnienia poniższych warunków:

- Dystansu roboczego 220 mm,
- Monitora 55 cali,
- Odległości operatora od monitora 1,8 m.”.

W konsekwencji powyższego, w związku z różnym rozumieniem pojęcia „współczynnik powiększenia optycznego” przez Przystępującego i Odwołującego, jak również brakiem zdefiniowania w SWZ przez Zamawiającego tego pojęcia oraz brakiem wskazania w SWZ, że współczynnik ten ma być osiągnięty dla każdej z wartości zakresu dystansu roboczego, w ocenie Izby uprawnione jest również przyjęcie, że współczynnik powiększenia optycznego stanowi stosunek maksymalnego do minimalnego powiększenia, tj. stosunek pozornego rozmiaru obiektu do jego rzeczywistego rozmiaru, przy uwzględnieniu wielkości monitora i odległości operatora od monitora, który jednak nie musi być osiągnięty w

wymaganej wielkości (min. 8:1) dla każdego dystansu roboczego określonego w pkt 22 OPZ. Tak też rozumiał pojęcie „współczynnik powiększenia optycznego” Zamawiający, na co wskazywał w odpowiedzi na odwołanie oraz na rozprawie. Niezależnie od powyższego, Izba zważyła, iż ze względu na to, iż w przedmiotowym postępowaniu de facto mamy do czynienia z różnym rozumieniem pojęcia „współczynnik powiększenia optycznego”, w ocenie Izby nie może to powodować jakichkolwiek negatywnych konsekwencji dla wykonawcy.

Nadto Izba zważyła, iż Odwołujący w treści odwołania posługuje się pojęciem „zoom ratio” jako współczynnik powiększenia optycznego w Analizie Zgodności Technicznej Wideomikroskopu Olympus Orbeye z Wymogiem Współczynnika Powiększenia Optycznego w Postępowaniu P/151/2025/SZ/WIM/KPO/MON - 49/ZP/25, jednakże należy zauważyć, że Zamawiający w niniejszym postępowaniu określił „współczynnik powiększenia optycznego” jako „składowa pkt 23 OPZ doprecyzowująca jaką część powiększenia całkowitego stanowi powiększenie optyczne”, a co nie było kwestionowane przez Odwołującego na rozprawie. Jednocześnie Zamawiający nigdzie nie wskazał w postanowieniach SWZ rozumienie tego parametru jako „zoom ratio”.

Izba odnie się jeszcze do dowodów złożonych przez Odwołującego do odwołania. W pierwszej kolejności Izba zważyła za Przystępującym, iż przywołane w Analizie Zgodności Technicznej Wideomikroskopu Olympus Orbeye z Wymogiem Współczynnika Powiększenia Optycznego źródła naukowe „dotyczą przebiegu i wniosków płynących z przeprowadzenia konkretnych zabiegów, a nie technicznej analizy oferowanego w postępowaniu sprzętu”, a co nie było również kwestionowane przez Odwołującego na rozprawie.

Odnosząc się z kolei do broszury Olympus Orbeye („Olympus America Inc.”) wraz z tłumaczeniem dołączonej do odwołania, w której wskazano „współczynnik powiększenia 1:12 (optyczny 1:6, cyfrowy 1:1,5 albo 1:2)” oraz dowodów złożonych przez Odwołującego na posiedzeniu, w których mowa jest o „zoom optyczny o współczynniku 1:6”, „Parametr współczynnik powiększenia wynosi 1:12 (optyczny 1:6, cyfrowy 1:2)”, „współczynnik zoomu optycznego 1:6”, „Stosunek powiększenia zoomu optycznego 1:6” dla urządzenia ORBEYE, co także wynika ze strony olympus-medical.jp/product/micro/orbeye wraz z tłumaczeniem, to w ocenie Izby dowody te nie zmieniają optyki Izby, iż przy spełnieniu określonych warunków urządzenie ORBEYE zaoferowane przez Przystępującego spełnia wymogi Zamawiającego posiadania współczynnika powiększenia optycznego min. 8:1, a mianowicie 13:1 („optyczny 13.1x”) przy założeniu 220 mm odległości od obiektu (dystansu roboczego), monitora 55 cali i odległości operatora od monitora 1,8 m, co wynika z oficjalnej dokumentacji urządzenia ORBEYE w ramach złożonych przedmiotowych środków dowodowych przez Przystępującego, zwłaszcza, jak już Izba wskazała powyżej, Zamawiający w SWZ nie uzależniał osiągnięcia współczynnika powiększenia optycznego min. 8:1 dla każdej z wartości zakresu dystansu roboczego. W konsekwencji powyższego, w ocenie Izby, niewłaściwe jest odnoszenie się przez Odwołującego wyłącznie do „samej głowicy”, „tylko do jednego elementu zestawu”, na co słusznie zwrócił uwagę Przystępujący na rozprawie.

Poza tym, Izba wzięła również pod uwagę to, że w urządzeniu ORBEYE ramię tego urządzenia porusza się, na co wskazywał Zamawiający na rozprawie, a w konsekwencji mamy do czynienia z różnymi odległościami od badanego obiektu, co ma w ocenie Izby ewidentny wpływ na powiększenie optyczne, które kierowane jest na monitor.

Nie można również tracić z pola widzenia na różne rozumienie pojęcia „współczynnik powiększenia optycznego” przez Zamawiającego i Przystępującego versus Odwołujący.

Biorąc powyższe pod uwagę, w ocenie Izby zarzut zaniechania odrzucenia oferty Wykonawcy OLYMPUS Polska Sp. z o.o. jest chybiony i nie może się ostać w realiach niniejszej sprawy.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 107 ust. 2 PZP i w konsekwencji art. 16 ustawy PZP poprzez odrzucenie oferty odwołującego z powodu jej niezgodności z warunkami zamówienia określonymi w SWZ w zakresie wymogu potwierdzenia spełnienia parametru wymaganego dla pozycji 43 OPZ – rozdzielczość nagrywania min. 3840 x 2160 i 1920 x 1080, podczas, gdy oferta ta spełnia wszystkie wymagania Zamawiającego, jest w ocenie Izby niezasadny.

Izba zważyła, iż Zamawiający w rozdziale 8 ust. 1 SWZ (Informacja o przedmiotowych środkach dowodowych) wskazał, iż: „W celu potwierdzenia, że oferowane dostawy spełniają określone przez zamawiającego wymagania, zamawiający żąda od wykonawcy złożenia wraz z ofertą następujących przedmiotowych środków dowodowych – materiałów informacyjnych na temat przedmiotu oferty (katalogi, prospekty, dane techniczne itp.), w których zaleca się zaznaczenie wymaganych parametrów. Dopuszcza się złożenie uzupełniającego oświadczenia producenta lub autoryzowanego przedstawiciela producenta potwierdzającego spełnienie parametrów technicznych nie wyszczególnionych w katalogach firmowych”, z kolei w ust. 2 „Jeżeli wykonawca niełoży przedmiotowych środków dowodowych lub złożone przedmiotowe środki dowodowe będą niekompletne, zamawiający wezwie wykonawcę do ich złożenia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie”.

Izba zważyła, iż w przedmiotowym postępowaniu Odwołujący wraz z ofertą złożył zarówno materiał informacyjny w postaci broszury pn. „Potwierdzenie parametrów MITAKA Hawksight” oraz dodatkowo oświadczenie, iż „zaoferowany wyrób medyczny spełnia następujące wymagane parametry techniczne wyspecyfikowane w Załączniku nr 3 Opis przedmiotu zamówienia – Wideomikroskop / Egzoskop – 1 kpl – Wymagania techniczne Pakiet nr 2” (plik

„pro_vita_polska_sp_zo.o_sp._komandytowa_oswiadczenie_spełnienie_wymaganych_parametrow_technicznych_4610652), jednakże w żadnym z ww. dokumentów nie znalazło się potwierdzenie, że zaofertowane urządzenie przez Odwołującego posiada parametr z pkt. 43 OPZ, tj. „rozdzielczość nagrywania min. : 3840 x 2160 i 1920x1080”.

W konsekwencji powyższego Zamawiający w dniu 8 sierpnia 2025 r. wezwał Odwołującego w trybie art. 107 ust. 4 ustawy PZP do wskazania, gdzie w złożonych (w języku polskim) wraz z ofertą przedmiotowych środków dowodowych służących potwierdzeniu, że oferowane dostawy spełniają określone przez Zamawiającego wymagania (materiałach informacyjnych na temat przedmiotu oferty) jest potwierdzenie spełnienia parametru wymaganego, między innymi dla pozycji 43 „Rozdzielczość nagrywania min.: 3840 x 2160 i 1920x1080” Załącznika nr 3 – Opis przedmiotu zamówienia dla pakietu nr 2 dotyczącego egzoskopu.

W odpowiedzi na ww. wezwanie, Odwołujący w dniu 8 sierpnia 2025 r. złożył oświadczenie, iż

„zaofertowany wyrób medyczny spełnia następujące wymagane parametry techniczne wyspecyfikowane w Załączniku nr. 3 OPIS PRZEDMIOTU ZAMÓWIENIA -Wideomikroskop / Egzoskop- 1 kpl -WYMAGANIA TECHNICZNE Pakiet nr 2, Lp 43. Rozdzielczość nagrywania min. : 3840 x 2160 i 1920x1080”.

W następnym powyższego, Zamawiający w dniu 14 sierpnia 2025 r. w zawiadomieniu o wyniku postępowania odrzucił ofertę Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP jako niezgodnej z warunkami zamówienia w zakresie Pakietu nr 2 w pozycji 43, wskazując między innymi: „W udzielonej w terminie odpowiedzi Wykonawca nie wskazał w żadnym z załączonych do oferty dokumentów przedmiotowych potwierdzenia, że oferowany przedmiot zamówienia posiada Rozdzielczość nagrywania min.: 3840 x 2160 i 1920x1080 - pozycja 43. Wykonawca zamiast udzielenia jednoznacznej informacji, gdzie w złożonych wraz z ofertą przedmiotowych środków dowodowych służących potwierdzeniu, że oferowane dostawy spełniają określone przez Zamawiającego wymagania (materiałach informacyjnych na temat przedmiotu oferty) jest potwierdzenie spełnienia parametru wymaganego dla pozycji 74 dokonał uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych poprzez złożenie nowego dokumentu (oświadczenia)”.

Izba uważa, iż zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP, Zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia, z kolei w myśl art. 107 ust. 2 ustawy PZP, jeżeli wykonawca nie złożył przedmiotowych środków dowodowych lub złożone przedmiotowe środki dowodowe są niekompletne, zamawiający wzywa do ich złożenia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, o ile przewidział to w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia.

Oznacza to, że Zamawiający w ramach normy opisanej w art. 107 ust. 2 ustawy PZP wzywa do złożenia lub uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych w wyznaczonym terminie, ale tylko wtedy, jeżeli wykonawca nie złożył przedmiotowych środków dowodowych lub złożone przedmiotowe środki dowodowe są niekompletne. Tym samym nie jest możliwe uzupełnienie przedmiotowych środków dowodowych, które zostały złożone i są kompletne, ale wynika z nich niezgodność merytoryczna treści oferty z warunkami zamówienia.

Izba uważa, iż Odwołujący w treści odwołania przedstawia tezę, jakoby nie złożył wymaganego przedmiotowego środka dowodowego, w związku z czym powinien być wezwany w trybie art. 107 ust. 2 ustawy PZP, o czym świadczą słowa: „w przypadku braku złożenia przez wykonawcę przedmiotowych środków dowodowych miał obowiązek wezwania wykonawcy do ich złożenia w wyznaczonym terminie. Zamawiający dopełnienia tego obowiązku zaniechał”.

Izba nie zgadza się z powyższą tezą Odwołującego. W ocenie Izby, w realiach niniejszej sprawy niewątpliwie Odwołujący złożył przedmiotowe środki dowodowe w postaci broszury i dodatkowego uzupełniającego oświadczenia potwierdzającego spełnienie wymagań technicznych, jednakże zawierają one błędy. Przedmiotowe środki dowodowe złożone przez Odwołującego zawierają bowiem wady merytoryczne, ze względu na, iż zaofertowane przez Odwołującego urządzenie nie potwierdza wymagań Zamawiającego w postaci posiadania „Rozdzielczość nagrywania min.: 3840 x 2160 i 1920x1080 - pozycja 43” w pakiecie 2.

W ocenie Izby, twierdzenia Odwołującego na rozprawie, iż oświadczenie „omyłkowo nie zostało wysłane”, czy też o „niezręczności”, w żadnym wypadku zdaniem Izby nie mieści się w normie prawnej ujętej w art. 107 ust. 2 ustawy PZP.

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Izby Odwołujący fizycznie złożył dokumenty i są formalnie poprawne, jednakże nie potwierdzają spełnienia wymagań opisanych przez Zamawiającego w SWZ, co skutkuje brakiem sanowania w trybie art. 107 ust. 2 ustawy PZP. Jest to sytuacja odwrotna, jak w przypadku art. 128 ust. 1 ustawy PZP, w którym mowa jest wprost o uzupełnieniu lub poprawieniu oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, podmiotowych środków dowodowych, innych dokumentów lub oświadczeń w przypadku, gdy zawierają błędy.

Izba chciałaby jeszcze w tym miejscu zwrócić uwagę na pojęcie „niekompletności” dokumentów. Izba uważa, iż z niekompletnością mamy do czynienia wyłącznie wtedy, gdy dokument jest „fizycznie” niekompletny, czyli gdy nie został złożony w całości. Do takich sytuacji dochodzi m.in. w przypadkach braku załączenia wszystkich stron, widocznego braku części dokumentu, niektórych wad formalnych (tak też wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 28 marca 2022 r. o sygn. akt KIO 663/22), a z taką sytuacją nie mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Nie można również tracić z pola widzenia, iż Odwołujący jest profesjonalistą, co do którego stosuje się podwyższony miernik staranności, co wynika z art. 355 § 2 KC. Oznacza to, że od przedsiębiorcy wymagana jest szczególna staranność wyrażająca się większą zapobiegliwością, rzetelnością, dokładnością w działaniu, itd.

Poza tym Izba zważa, wbrew twierdzeniom Odwołującego, Zamawiający nie mógł zaakceptować oświadczenia uzupełniającego złożonego w odpowiedzi na wezwanie z dnia 8 sierpnia 2025 r. do złożenia wyjaśnień dotyczących treści przedmiotowych środków dowodowych w trybie art. 107 ust. 4 ustawy PZP, ponieważ wyjaśnienie treści przedmiotowego środka dowodowego polega wyłącznie na tłumaczeniu treści, która już znajduje się w dokumencie lub oświadczeniu. W ramach wyjaśnień nie dopuszczalne jest więc wprowadzanie nowej treści do złożonego już dokumentu lub oświadczenia, a zaakceptowanie ww. oświadczenia prowadziłoby zdaniem Izby de facto do zmiany treści złożonego przedmiotowego środka dowodowego poprzez jego rozszerzenie o treść, która się w nim wcześniej nie znalazła.

W konsekwencji powyższego, w ocenie Izby Zamawiający zasadnie odrzucił ofertę Odwołującego, a tym zarzut ten jest w ocenie Izby niezasadny.

Nadto Izba zważa, iż pozostałe dowody nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 i 575 ustawy Prawo zamówień publicznych oraz § 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 2 lit. b w zw. z § 8 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. 2020 r. poz. 2437), obciążając kosztami postępowania Odwołującego.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący: